

دستیابی به الگوهای بهبود تردد شهری کودکان مبتلا به بیماری اوتیسم با توجه به رعایت حقوق شهروندی

شهرزاد طوسی^{۱*}، مسعود جوادی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور sherishow32@yahoo.com

۲- هیات علمی گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور ma.javadi@ut.ac.ir

چکیده

فراهم کردن شرایط محیطی مناسب برای کودکان اوتیسم یکی از دغدغه های مهم به حساب می آید. این کودکان در حواس پنج گانه خود دچار اختلال هستند و محیط های پیرامون آن ها بر رویشان تاثیر می گذارد. در نتیجه با توجه به شرایط روحی آن ها، طراحی مناسب محیط می تواند به رشد فکری و ارتقا سلامت آنها کمک کند (جلوانی اصفهانی، علی، ۹۵). هدف این مقاله مطالعه روی قشری از جامعه است که کم تر به آن ها توجه شده است. روش تحقیق در این مقاله توصیفی- تحلیلی و مبتنی بر مطالعه و بررسی نمونه های موردی بر روی چند مرکز آموزشی کودکان اوتیسم در جهان است و نتیجه حاصل از این پژوهش بیانگر این است که فضاهای آموزشی و توان بخشی برای کودکان اوتیسم باید دارای پتانسیل های لازم بر پایه شناخت ویژگی های روحی، روانی و رشد آنها بوده و وجود فضاهای متنوع با مبلمان خاص و رنگ آمیزی های مناسب در فضاهای داخلی و خارجی باعث آموزش بهتر و کشف خلاقیت و کنترل اختلالات حسی در کودکان مبتلا به اوتیسم می شود.

کلمات کلیدی: کودکان، اوتیسم، شرایط محیطی، مرکز آموزشی

۱. مقدمه

اصطلاح اوتیسم از مفهوم یونانی "زندگی کردن در خود" توسط روانپزشک یونانی بلولر (۱۹۱۱) در توصیف رفتارهای یک بیمار گرفته شده است. این بیمار تمایلات در خود فرو رفته را در جنبه های اجتماعی بروز می داد. تا قبل از سال ۱۹۴۳، روانپزشکی به نام لئو کانر در خصوص ۱۱ کودک توضیح داد که "اختلالات اوتیستیکی" را از خود بروز می دادند. در این کودکان بیشترین خصوصیات و شرایط بیماری اوتیسم دیده می شد و او در مقاله مشهور و جهانی خود با عنوان "اختلالات اوتیستیکی در تماس عاطفی" به علایم این اختلال اشاره کرد. در سال ۱۹۶۵، برای اوتیسم دو علامت شاخص، تعریف شد: الف- عدم توانایی در ایجاد ارتباط با دیگران و شرایط.

*شهرزاد طوسی

Email: sherishow32@yahoo.com